

מסכת בזיר

פרק ד משנה ו

האיש מDIR את בנו בזיר, ואין האשה מDIRת את בנה בזיר. כיצד, גלח או שגלה יהו קרוביו, מהה או שמה יהו קרוביו, היה לה באהמה מפרש, החרטת פמות ועולה פרבר עולה והשלמים יקרבו שלמים, ונאכלין ליום אחד, ואין טעוגין להם. היו לו מעות סתומיין, יפלו לנדרה. מעות מפרשים, דמי חרטת יילכו לים המלח, לא נחנין ולא מועכלין. דמי עולה, יביאו עולה ומועכלין בהן. דמי שלמים, יביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד, ואין טעוגין להם: